Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2090/2002

z dnia 26 listopada 2002 r.

ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 386/90 w sprawie kontroli bezpośrednich przy wywozie produktów rolnych kwalifikujących się do refundacji

(Dz.U. L 322 z 27.11.2002, str. 4)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 444/2003 z dnia 11 marca 2003 r.	L 67	3	12.3.2003
►M2	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1429/2003 z dnia 11 sierpnia 2003 r.	L 203	13	12.8.2003
►M3	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 909/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r.	L 163	61	30.4.2004
►M4	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1454/2004 z dnia 16 sierpnia 2004 r.	L 269	9	17.8.2004
►M5	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1713/2006 z dnia 20 listopada 2006 r.	L 321	11	21.11.2006
►M6	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1847/2006 z dnia 13 grudnia 2006 r.	L 355	21	15.12.2006
►M7	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1001/2007 z dnia 29 sierpnia 2007 r.	L 226	9	30.8.2007
►M8	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 159/2008 z dnia 21 lutego 2008 r.	L 48	19	22.2.2008

▼B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2090/2002

z dnia 26 listopada 2002 r.

ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 386/90 w sprawie kontroli bezpośrednich przy wywozie produktów rolnych kwalifikujących się do refundacji

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 386/90 z dnia 12 lutego 1990 r. w sprawie monitorowania wywozu produktów rolnych otrzymujących refundacje lub inne kwoty ([1]), zmienione rozporządzeniem (WE) nr 163/94 ([2]), w szczególności jego art. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2221/95 z dnia 20 września 1995 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 386/90 w odniesieniu do kontroli bezpośrednich przy wywozie produktów rolnych kwalifikujących się do refundacji ([3]), ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2655/1999 ([4]), zostało w znacznym stopniu zmienione. W związku z tym, w celu zachowania jasności i skuteczności administracyjnej, rozporządzenie to należy przeredagować i wprowadzić jednocześnie niektóre zmiany, które, jak wynika z doświadczenia, są pożądane.

(2) Należy uwzględnić istniejące środki kontroli, w szczególności te, które zostały wprowadzone rozporządzeniami (WE) nr 2298/2001 z dnia 26 listopada 2001 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wywozu produktów dostarczanych jako pomoc żywnościowa ([5]) i (WE) nr 800/1999 z dnia 15 kwietnia 1999 r. ustanawiającym wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych ([6]), ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 1253/2002 ([7]).

(3) W swoim dodatkowym sprawozdaniu dla Rady dotyczącym stosowania rozporządzenia (EWG) nr 386/90 ([8]), Komisja stwierdziła swój zamiar precyzyjnego określenia terminu „kontrola bezpośrednia" zastosowanego w art. 2 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 386/90, w celu doprowadzenia do jednolitego stosowania reguł wspólnotowych w Państwach Członkowskich.

(4) Aby lepiej wykorzystać możliwości kontroli, przy obliczaniu minimalnego zakresu kontroli należy pomijać zgłoszenia wywozowe obejmujące małe ilości produktów lub niskie kwoty refunadacji.

(5) Weryfikacja badań laboratoryjnych wykazała, że należy uprościć obowiązek przeprowadzenia tych badań, w przypadku gdy zadowalające wyniki uzyskiwane z regularną częstotliwością dotyczą tego samego produktu od tego samego eksportera.

(6) Należy wprowadzić środek uwzględniający przypadki, gdy urząd celny ma do czynienia z minimalną liczbą wywozu towarów.

([1]) Dz.U. L 42 z 16.2.1990, str. 6.
([2]) Dz.U. L 24 z 29.1.1994, str. 2.
([3]) Dz.U. L 224 z 21.9.1995, str. 13.
([4]) Dz.U. L 325 z 17.12.1999, str. 12.
([5]) Dz.U. L 308 z 27.11.2001, str. 16.
([6]) Dz.U. L 102 z 17.4.1999, str. 11.
([7]) Dz.U. L 183 z 12.7.2002, str. 12.
([8]) Dz.U. C 218 z 12.8.1993, str. 14.

▼B

(7) W porównaniu z całkowitą kwotą refundacji, udział refundacji przyznanych w odniesieniu do towarów niewymienionych w załączniku I do Traktatu jest niewielki, podczas gdy udział kontroli bezpośrednich tych produktów jest duży. Aby lepiej wykorzystać zasoby służące kontroli, należy zmniejszyć tę rozbieżność, w szczególności poprzez obniżenie wskaźnika zakresu kontroli w przypadku produktów nieobjętych załącznikiem I.

(8) Istnieje znaczna różnica pomiędzy regulacjami celnymi dotyczącymi towarów przeznaczonych na wywóz w dużych portach, gdzie jest duża różnorodność produktów pochodzących od szerokiej gamy eksporterów, a regulacjami celnymi dotyczącymi towarów znajdujących się w urzędach celnych, które zajmują się jedynie ograniczonym asortymentem produktów pochodzących od kilku eksporterów. W tym drugim przypadku towary podlegają kontroli w o wiele większym zakresie. W przypadku tych urzędów celnych, przy wyborze towarów w celu przeprowadzenia kontroli bezpośrednich należy wziąć pod uwagę fakt, że kontrola jest przeprowadzana na podstawie mniejszej reprezentatywnej próbie.

(9) W celu obniżenia ryzyka podmiany towarów, wszystkie środki transportu lub opakowania powinny być zaplombowane, z wyjątkiem przypadków, gdy produkty można zidentyfikować z użyciem innych środków.

(10) Należy podjąć środki umożliwiające zweryfikowanie, w dowolnym czasie, czy została osiągnięty wskaźnik zakresu kontroli wynoszący 5 %.

(11) Artykuł 912c rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny [1], ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 444/2002 [2], określa urząd przeznaczenia, w którym należy przedłożyć egzemplarz kontrolny T5 w celu kontroli wykorzystania i/lub miejsca przeznaczenia towarów. Dlatego należy przewidzieć, że w przypadku gdy urząd celny wyjścia nie jest tożsamy z urzędem przeznaczenia, kontrolę podmiany musi przeprowadzić urząd otrzymujący egzemplarz kontrolny T5.

(12) W celu przeciwdziałania ryzyku podmiany, w przypadku zgłoszeń wywozowych przyjętych przez wewnętrzny urząd celny w Państwie Członkowskim, należy ustanowić minimalną liczbę „kontroli podmiany", jakie ma przeprowadzić urząd celny wyjścia. Uwzględniając miejsce przeprowadzenia takich „kontroli podmiany", muszą one przyjąć formę kontroli uproszczonych.

(13) W celu oceny stosowania rozporządzenia (EWG) nr 386/90, Państwa Członkowskie są zobowiązane przedstawić roczne oceny wykonania i skuteczności kontroli przeprowadzonych na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz procedur zastosowanych przy wyborze towarów podlegających kontrolom bezpośrednim.

(14) W świetle nabytego doświadczenia, wymagane jest przyjęcie właściwych i współmiernych środków, które muszą być stosowane w sposób ujednolicony.

(15) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią wszystkich zainteresowanych Komitetów Zarządzających,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

---

[1] Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1.
[2] Dz.U. L 68 z 12.3.2002, str. 11.

▼B

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe zasady stosowania kontroli bezpośrednich i kontroli podmiany, określonych w art. 2 lit. a) i b) rozporządzenia (EWG) nr 386/90.

2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do wywozu związanego ze wspólnotową lub krajową pomocą żywnościową objętą rozporządzeniem (WE) nr 2298/2001.

3. Do celów niniejszego rozporządzenia:

— „urząd celny wywozu” oznacza urząd celny określony w art. 5 ust. 7 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 800/1999,

— „urząd celny wyjścia” oznacza urząd celny określony w art. 793 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93,

— „urząd otrzymujący egzemplarz kontrolny T5” oznacza urząd przeznaczenia określony w art. 912c rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

Artykuł 2

1. Bez uszczerbku dla środków kontrolnych określonych w art. 36 ust. 4, art. 37 ust. 4 i art. 44 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 800/1999, Państwa Członkowskie mogą postanowić o odstąpieniu od kontroli bezpośrednich i kontroli podmiany przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do dostaw określonych w art. 36 i 44 rozporządzenia (WE) nr 800/1999.

▼M8

2. Przy obliczaniu minimalnego wskaźnika kontroli, które należy przeprowadzić zgodnie z art. 3 ust. 2 i art. 3a rozporządzenia (EWG) nr 386/90, państwa członkowskie nie uwzględniają zgłoszeń wywozowych w przypadku kontroli bezpośrednich i egzemplarzy kontrolnych T5 lub równoważnych dokumentów w przypadku kontroli podmiany dotyczących:

a) ilości nieprzekraczających:

   (i) 25 000 kg w przypadku zbóż i ryżu;

   (ii) 5 000 kg w przypadku produktów niewymienionych w załączniku I do Traktatu;

   (iii) 2 500 kg w przypadku innych produktów;

b) albo kwot refundacji niższych niż 1 000 EUR.

3. Wykonując przepisy ust. 1 i 2, państwa członkowskie przyjmują właściwe przepisy w celu zapobieżenia oszustwom i nadużyciom. Wszelkie kontrole przeprowadzone w tym celu można uwzględnić przy obliczaniu zgodności z minimalnym wskaźnikiem kontroli, o którym mowa w ust. 2, jeżeli państwo członkowskie stosuje analizę ryzyka zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 3122/94 ([1]).

▼B

Artykuł 3

W celu określenia podstawy ilości procentowej kontroli bezpośrednich określonych w art. 2 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 386/90, do celów art. 3 ust. 2 akapit pierwszy tiret pierwsze tego rozporządzenia, „urząd celny” oznacza wszelkie urzędy właściwe do dopełnienia formalności związanych z wywozem danych produktów.

([1]) Dz.U. L 330 z 21.12.1994, s. 31.

▼B

Artykuł 4

Do celów art. 3 ust. 2 akapit pierwszy tiret trzecie rozporządzenia (EWG) nr 386/90, produkty objęte działalnością tej samej organizacji rynku rolnego uważane są za produkty należące do jednego sektora produktów.

Jednakże produkty objęte działalnością wspólnej organizacji dla rynków zbóż i ryżu, z jednej strony, i towary niewymienione w załączniku I do Traktatu, z drugiej strony, są traktowane jako jeden sektor produktów.

Artykuł 5

1. Do celów art. 2 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 386/90, „kontrola bezpośrednia" oznacza sprawdzenie, czy zgłoszenie wywozowe, włącznie z przedstawionymi dokumentami na jego poparcie, odpowiada towarom pod względem ich ilości, rodzaju i cech.

W przypadkach określonych w załączniku I, stosuje się metody wskazane w tym załączniku.

Urząd celny wywozu zapewnia zgodność z art. 21 rozporządzenia (WE) nr 800/1999. W przypadku gdy istnieją szczególne powody wzbudzające uzasadnione podejrzenia odnośnie do rzetelnej, uczciwej i handlowej jakości towarów, urząd celny sprawdza zgodność towarów z obowiązującymi przepisami wspólnotowymi, w szczególności tymi, które odnoszą się do zdrowia zwierząt i roślin. W przypadku gdy urząd celny uzna to za konieczne, przeprowadza on badania laboratoryjne, lub zleca ich przeprowadzenie, podając powody przeprowadzenia takich badań.

2. Kontrole bezpośrednie, o których eksporter otrzymał wcześniej wyraźne lub milczące ostrzeżenie, nie zaliczane są do kontroli.

Akapit pierwszy nie ma zastosowania, w przypadku gdy księgi rachunkowe przedsiębiorstwa są sprawdzane zgodnie z pkt 3 lit. a) załącznika I.

▼M8

Państwa członkowskie gwarantują, że rozpoczęcie kontroli bezpośrednich u eksportera jest zróżnicowane w stosunku do wskazanej godziny rozpoczęcia załadunku, o którym mowa w art. 5 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 800/1999.

▼B

3. W przypadku gdy urząd celny wywozu przyjmuje mniej niż 20 zgłoszeń wywozowych na jeden sektor rocznie, co najmniej jedno zgłoszenie wywozowe na sektor rocznie musi zostać poddane kontroli bezpośredniej.

Wymóg ten nie ma zastosowania, w przypadku gdy urząd celny wywozu, po przeprowadzeniu analizy ryzyka zgodnie z art. 3 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (EWG) nr 386/90, nie sprawdził dwóch pierwszych zgłoszeń, a w okresie późniejszym nie dokonuje się w tym sektorze dalszego wywozu.

4. W przypadku gdy stawka refundacji zależy od poziomu konkretnego składnika, urząd celny wywozu, w ramach kontroli bezpośredniej, pobiera reprezentatywne próby w celu przeprowadzenia analizy tego składnika przez właściwe laboratorium.

Artykuł 6

W przypadku gdy Państwa Członkowskie stosują system wyboru oparty na analizie ryzyka, określonej w art. 3 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (EWG) nr 386/90, stosuje się następujące zasady:

▼B

a) Ilość procentowa przeprowadzonych bezpośrednich kontroli produktów niewymienionych w załączniku I do Traktatu nie jest uwzględniana przy obliczaniu ogólnego wskaźnika 5 % dla wszystkich sektorów. W tym przypadku minimalny wskaźnik 0,5 % jest obowiązkowy w odniesieniu do towarów nieobjętych załącznikiem I.

b) W drodze odstępstwa od art. 5 ust. 4, w przypadku gdy stawka refundacji zależy od poziomu konkretnego składnika, a ten sam eksporter regularnie dokonuje wywozu produktu oznaczonego tym samym kodem refundacji lub kodem CN, oraz w przypadku gdy badania laboratoryjne przeprowadzone w ciągu ostatnich sześciu miesięcy nie wykazały żadnych niezgodności mających skutki finansowe większe niż 200 EUR w odniesieniu do kwoty refundacji, reprezentatywne próbki należy pobrać jedynie z 50 % kontroli bezpośrednich. Jeżeli analiza laboratoryjna wykryje niezgodności mające skutki finansowe większe niż 200 EUR w odniesieniu do kwoty brutto refundacji, próbki muszą być pobrane ze wszystkich kontroli bezpośrednich w ciągu następnych sześciu miesięcy.

c) W przypadku urzędów celnych wywozu, w których najwyżej pięciu eksporterów przedstawiło do wywozu asortyment produktów z nie więcej niż dwóch sektorów, liczbę kontroli bezpośrednich można zmniejszyć do minimalnego wskaźnika 2 % na jeden sektor produktów. Sektory, w których zgłaszanych jest mniej niż 20 zgłoszeń wywozowych rocznie na jeden urząd celny nie są uwzględniane w celu określenia liczby sektorów. Urzędy celne mogą stosować te zasady przez cały rok kalendarzowy na podstawie danych statystycznych z poprzedniego roku kalendarzowego, nawet w przypadku gdy zgłoszenia wywozowe składane są przez dodatkowych eksporterów lub w przypadku dodatkowych sektorów produktów w ciągu roku.

▼M8

Gdy państwo członkowskie stosuje art. 3 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (EWG) nr 386/90, może ono stosować przepisy przewidziane w pierwszym akapicie niniejszego artykułu.

▼M7

———————

▼B

Artykuł 8

1. Każdy urząd celny wywozu dokonuje niezbędnych ustaleń w celu zapewnienia, by zawsze można było zweryfikować zgodność ze wskaźnikiem zakresu kontroli wynoszącym 5 %.

Ustalenia te muszą wskazywać, w przypadku każdego sektora:

a) liczbę zgłoszeń wywozowych wziętych pod uwagę przy kontrolach bezpośrednich;

b) liczbę przeprowadzonych kontroli bezpośrednich.

▼M8

2. Właściwy urzędnik celny sporządza szczegółowe sprawozdanie z każdej przeprowadzonej kontroli bezpośredniej.

Sprawozdania z kontroli zawierają co najmniej:

a) miejsce, datę, godzinę przybycia, godzinę zakończenia kontroli bezpośredniej, środek transportu oraz imię i nazwisko oraz podpis właściwego urzędnika; oraz

b) datę i godzinę odbioru informacji, o których mowa w art. 5 ust. 7 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 800/1999, wskazaną godzinę rozpoczęcia załadunku oraz zakończenia załadunku produktów na środek transportu.

Sprawozdania są dostępne do wglądu w urzędzie celnym, który przeprowadził kontrolę bezpośrednią, lub w jednym miejscu w państwie członkowskim przez trzy lata od roku, w którym dokonano wywozu.

▼B

3. Na egzemplarzu kontrolnym T5 dołączonym do towarów, w rubryce D dokonuje się następujących wpisów:

a) „rozporządzenie (EWG) nr 386/90”, jeżeli urząd celny wywozu przeprowadził kontrolę bezpośrednią;

b) „rozporządzenie (WE) nr 2298/2001”, w przypadku wywozu pomocy żywnościowej.

W przypadku gdy urząd celny wyjścia z obszaru celnego Wspólnoty znajduje się w tym samym Państwie Członkowskim, co urząd celny wywozu, wpisu tego dokonuje się na krajowym dokumencie dołączonym do towarów.

▼M1

———————

▼B

Artykuł 10

1. W przypadku gdy zgłoszenie wywozowe przyjęto w urzędzie celnym wywozu, który nie jest urzędem celnym wyjścia ani urzędem otrzymującym egzemplarz kontrolny T5, urząd celny wyjścia z obszaru celnego Wspólnoty przeprowadza kontrolę podmiany zgodnie z niniejszym artykułem. Jeżeli urząd celny wyjścia nie jest urzędem celnym otrzymującym egzemplarz kontrolny T5, kontrole podmiany muszą być przeprowadzone przez urząd celny otrzymujący egzemplarz kontrolny T5.

▼M8

2. Jeżeli urząd celny wywozu nie przeprowadził kontroli bezpośredniej w rozumieniu art. 2 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 386/90, kontrole podmiany przeprowadza się wszędzie gdzie to możliwe w świetle analizy ryzyka, nie naruszając przepisów ust. 2a oraz kontroli przeprowadzanych na mocy innych przepisów.

Łączna minimalna liczba kontroli podmiany i szczegółowych kontroli podmiany na mocy niniejszego ustępu i ust. 2a przeprowadzanych każdego roku kalendarzowego nie jest mniejsza niż 8 % liczby egzemplarzy kontrolnych T5 i równoważnych dokumentów obejmujących produkty, w odniesieniu do których wystąpiono o refundację i które opuszczają obszar celny Wspólnoty w miejscu objętym nadzorem urzędu celnego wyjścia.

Na rok 2008 państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o obliczeniu wskaźnika kontroli, o którym mowa w akapicie drugim, na podstawie egzemplarzy kontrolnych T5 i równoważnych dokumentów przyjętych albo od dnia 1 stycznia 2008 r. albo od dnia 1 kwietnia 2008 r.

2a. Urząd celny wyjścia lub urząd, do którego wysyła się egzemplarz kontrolny T5 lub równoważny dokument, sprawdza plomby. Liczba kontroli nie jest mniejsza niż 10 % całkowitej liczby egzemplarzy kontrolnych T5 i równoważnych dokumentów innych niż wybrane do objęcia kontrolą podmiany na mocy ust. 2.

W przypadku gdy urząd celny wyjścia lub urząd, do którego wysyła się egzemplarz kontrolny T5, stwierdzi, że plomby umieszczone przy wywozie zostały usunięte, lecz nie nastąpiło to pod dozorem celnym, lub zostały naruszone lub nie przyznano zwolnienia od plombowania na mocy art. 357 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, należy przeprowadzić szczegółową kontrolę podmiany. Na rok 2008 państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o obliczeniu wskaźnika kontroli, o którym mowa w akapicie pierwszym, na podstawie egzemplarzy kontrolnych T5 i równoważnych dokumentów przyjętych albo od dnia 1 stycznia 2008 r. albo od dnia 1 kwietnia 2008 r.

▼B

3. W przypadku gdy oprócz plomby celnej zastosowano plombę weterynaryjną zgodnie z wymaganiami państwa trzeciego, będącego

▼B

krajem przeznaczenia, kontrola podmiany jest wymagana jedynie wtedy, gdy istnieje podejrzenie nadużycia finansowego.

4. ►M8 Kontrola podmiany, o której mowa w ust. 2, polega na sprawdzeniu wzrokowo, czy produkty lub towary odpowiadają dokumentowi, który im towarzyszy od urzędu celnego wywozu do urzędu celnego wyjścia lub urzędu, do którego wysyła się egzemplarz kontrolny T5. Jeżeli kontrola wzrokowa pełnego ładunku byłaby niewystarczająca dla sprawdzenia podmiany, stosuje się inne metody kontroli bezpośredniej, w tym częściowy rozładunek, jeżeli to konieczne. ◄

Próbka do badania pobrana zostaje jedynie w przypadku gdy urząd celny wyjścia nie może sprawdzić wzrokowo i korzystając z informacji umieszczonych na opakowaniu i w dokumentacji, czy towary zgadzają się z dokumentem towarzyszącym. W takim przypadku art. 5 ust. 4 nie ma zastosowania.

▼M2

4a. W przypadku kontroli podmiany określonej w ust. 2a, urząd celny wyjścia lub urząd, do którego wysyła się egzemplarz kontrolny T5 decyduje, biorąc pod uwagę analizę ryzyka, czy kontrola obejmuje tylko kontrolę wzrokową, określona w ust. 4 lub czy wymaga kontroli bezpośredniej na podstawie art. 5 ust. 1 i 4.

▼B

5. ►M2 Każdy urząd celny wyjścia lub urząd, do którego wysyła się egzemplarz kontrolny T5 podejmuje środki, aby udostępniać w dowolnym czasie informacje o:

▼M8

a) liczby egzemplarzy kontrolnych T5 i równoważnych dokumentów uwzględnianych do celów kontroli podmiany, o których mowa w akapicie 2, oraz do celów kontroli plomb i szczegółowych kontroli podmiany, o których mowa w ust. 2a;

▼M2

b) liczbie przeprowadzonych kontroli podmiany określonych w ust. 2;

c) liczbie przeprowadzonych kontroli podmiany określonych w ust. 2a. ◄

▼M6

W przypadku gdy urząd celny wyjścia lub urząd otrzymujący egzemplarz kontrolny T5 pobrał próbkę, na egzemplarzu kontrolnym T5 lub w stosownym przypadku na krajowym dokumencie, który ma być zwrócony właściwym organom, umieszcza się jeden z wpisów wymienionych w załączniku Ia.

▼B

Duplikat lub kopia dokumentu pozostaje w urzędzie celnym wyjścia lub w urzędzie otrzymującym egzemplarz kontrolny T5, stosownie do przypadku.

▼M2

5a. ►M8 Każda kontrola podmiany określona w ust. 2 i 2a jest przedmiotem sprawozdania sporządzanego przez właściwego urzędnika, który ją przeprowadza. Sprawozdanie umożliwia monitorowanie przeprowadzonych kontroli oraz zawiera datę oraz imię i nazwisko urzędnika. Kontrole plomb, o których mowa w ust. 2a, oraz przypadki usuniętych lub naruszonych plomb są odnotowywane zgodnie z art. 912c ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93. ◄

Jest ono przetrzymywane przez urząd celny wyjścia lub urząd, do którego wysyła się egzemplarz kontrolny T5 przez trzy lata po roku wywozu w sposób, który pozwala na łatwy dostęp do niego.

▼M6

6. Urząd celny wyjścia lub urząd otrzymujący egzemplarz kontrolny T5 powiadamia na piśmie o wynikach badań właściwe organy określone w ust. 5, używając kopii oryginalnego dokumentu zawierającego:

a) jeden z wpisów wymienionych w załączniku Ib;

b) lub wyniki badań, w przypadku rozbieżności między wynikami a zgłoszonym produktem.

▼B

7. ►M8 W przypadku gdy kontrola podmiany ujawni, że nie zastosowano się do przepisów dotyczących refundacji, agencja płatnicza powiadamia urząd celny, o którym mowa w ust. 5, o działaniach podjętych w wyniku tych ustaleń. ◄

▼M6

W takim przypadku urząd celny wyjścia lub urząd otrzymujący egzemplarz kontrolny T5 umieszcza na egzemplarzu T5 lub, w stosownym przypadku, na dokumencie krajowym, który ma być zwrócony właściwym organom, jeden z wpisów wymienionych w załączniku Ic.

▼M4

Artykuł 11

Przed dniem 1 maja każdego roku Państwa Członkowskie przesyłają Komisji sprawozdanie zawierające ocenę wykonania i skuteczności kontroli przeprowadzonych na podstawie niniejszego rozporządzenia i procedur zastosowanych do wyboru towarów podlegających kontrolom bezpośrednim. Sprawozdanie powinno zawierać elementy wymienione w załączniku III obejmującym zgłoszenia wywozowe przyjęte w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia poprzedniego roku.

Sprawozdania należy przedkładać na CD-ROM-ie zgodnym z normą ISO 9660 lub równoważnym elektronicznym nośniku danych oraz na papierze.

W przypadku sprawozdania rocznego 2005 obejmującego zgłoszenia przyjęte w roku 2004, Państwa Członkowskie mogą zadecydować, że sprawozdanie nie będzie zawierać:

— wpływu finansowego nieprawidłowości pomiędzy 200 euro a 4 000 euro w punkcie 1.5, 2.5 i 10.3 załącznika III,

— informacji wymaganej w punkcie 1.7 załącznika III.

▼B

Artykuł 12

1. Rozporządzenie (WE) nr 2221/95 traci moc z dniem 1 stycznia 2003 r.

2. Odniesienia do uchylonego rozporządzenia traktowane są jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia i odczytywane zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 13

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2003 r. w odniesieniu do zgłoszeń wywozowych przyjętych od tej daty.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

METODY, KTÓRE NALEŻY STOSOWAĆ W PRZYPADKU KONTROLI BEZPOŚREDNICH

1. a) W przypadku gdy eksporter stosuje zaplombowane urządzenia do automatycznego ładowania i kalibrowanego automatycznego ważenia towarów luzem, weryfikacja zgodności towarów ze zgłoszeniem wywozowym polega na określeniu ilości poprzez kalibrowane automatyczne ważenie i sprawdzanie rodzaju i cech charakterystycznych towarów poprzez reprezentatywne pobieranie próbek.

   Urząd celny wywozu sprawdza również, poprzez pobieranie próbek, czy:

   — systemy ważenia i ładowania nie pozwalają na zmianę kierunku towarów wewnątrz tych zaplombowanych obwodów lub na inne manipulacje,

   — terminy określone dla kalibrowanych urządzeń ważących nie wygasły, a plomby są nienaruszone, w przypadku gdy stosowane są zaplombowane systemy ważenia,

   — zważone przesyłki zostały faktycznie załadowane na określony środek transportu,

   — dane wprowadzone w protokołach ważenia lub świadectwach ważenia są zgodne z danymi zawartymi w dokumentach załadowczych.

   b) W rzadkich przypadkach gdy ilość towarów luzem nie została zarejestrowana przez kalibrowany system automatycznego ważenia, urząd celny stosuje wszelkie inne środki kontroli, które są wystarczające z handlowego punktu widzenia.

▼M8

   (c) Jeżeli zgłoszenie celne obejmuje jedynie część ładunku na statku, urząd celny zapewnia nadzór nad faktycznym wyprowadzeniem całego ładunku. W tym celu, po zakończeniu procesu załadunku urząd celny porównuje łączną masę załadowanego ładunku przy pomocy informacji na podstawie lit. a) lub b) z informacjami zawartymi w dokumentacji handlowej, w odpowiednich przypadkach.

▼B

2. a) W przypadku gdy eksporter zgłosił, że towary zostały zapakowane z zastosowaniem automatycznych systemów workowania, puszkowania, butelkowania itp., oraz urządzeń do kalibrowanego automatycznego ważenia/mierzenia, lub zapakowane w opakowania lub butelkowane w rozumieniu dyrektyw Rady 75/106/EWG ([1]), 75/107/EWG ([2]) i 76/211/EWG ([3]), zasadniczo musi być policzona całkowita ilość worków, puszek, butelek itp., a także musi być sprawdzony rodzaj i cechy charakterystyczne towarów na podstawie reprezentatywnego wyboru dokonanego przez urząd celny wywozu. Wagę lub liczbę ustala się poprzez kalibrowane automatyczne ważenie/mierzenie lub poprzez policzenie opakowań lub butelek, w rozumieniu powyższych dyrektyw. Urząd celny wywozu może zważyć lub zmierzyć worek, puszkę lub butelkę.

   Jeżeli urządzenie ma kalibrowany automatyczny licznik, odczyty automatycznego licznika można wziąć pod uwagę przy bezpośredniej kontroli ilości.

   Punkt 1 lit. a) akapit drugi stosuje się *mutatis mutandis*.

   W przypadku gdy eksporter używa palet, na które załadowane są kartony, puszki itp., urząd celny wywozu wybiera reprezentatywne palety i sprawdza, czy zgłoszona liczba kartonów, puszek itp. istotnie się na nich znajduje. Urząd wybiera z tych palet liczbę reprezentatywnych kartonów, puszek itp. i sprawdza, czy znajduje się na nich odpowiednia ilość butelek, sztuk itp.

   b) W przypadku gdy eksporter nie używa urządzeń określonych w pierwszym i drugim akapicie, urząd celny wywozu musi policzyć liczbę worków, puszek itp. Rodzaj, cechy charakterystyczne oraz waga/

([1]) Dz.U. L 42 z 15.2.1975, str. 1.
([2]) Dz.U. L 42 z 15.2.1975, str. 14.
([3]) Dz.U. L 46 z 21.2.1976, str. 1.

▼B

ilość zostanie sprawdzona na podstawie reprezentatywnego wyboru. Poprzedni akapit stosuje się *mutatis mutandis*.

Bez względu na zdanie drugie poprzedniego ustępu, w przypadku gdy na bezpośrednim opakowaniu towarów wskazana jest zawartość i dokładna waga, informację tę należy zweryfikować jedynie w 50 % kontroli bezpośrednich, jeżeli towary zostały umieszczone w pojemnikach lub opakowaniach przeznaczonych do handlu hurtowego, a towary są wywożone regularnie przez tego samego eksportera i w ciągu ubiegłych sześciu miesięcy nie ujawniono niezgodności mających skutki finansowe większe niż 200 EUR

3. a) W przypadku towarów niewymienionych w załączniku I do Traktatu, które zostały zapakowane do sprzedaży detalicznej lub które są przedmiotem właściwego oznakowania zawierającego szczegóły dotyczące zawartości i wagi na bezpośrednim opakowaniu i które spełniają wymagania art. 3 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia Komisji (WE) nr 1520/2000, lub w przypadku których ilości używanego produktu zostały określone w załączniku C do wspomnianego rozporządzenia, urząd celny wywozu może na początku sprawdzić wagę i zawartość towarów nieobjętych załącznikiem I, umieszczonych bezpośrednio do opakowań, z szczegółowymi informacjami znajdującymi się bezpośrednio na opakowaniu. Urząd może zważyć sztukę bez opakowania. Następnie może policzyć i/lub zważyć – zasadniczo – całkowitą ilość towarów nieobjętych załącznikiem w bezpośrednich opakowaniach.

Przepisy pkt 2 lit. a) i b) stosuje się *mutatis mutandis*.

Urząd celny może pobrać próbkę w celu sprawdzenia, czy nie nastąpiła podmiana towarów. Artykuł 5 ust. 4 niniejszego rozporządzenia nie ma zastosowania.

Urząd celny wywozu może założyć, że skład towarów nieobjętych załącznikiem I jest prawidłowy, jeżeli opis i zawartość wskazana na bezpośrednim opakowaniu są zgodne ze szczegółami podanymi w zgłoszeniu wywozowym lub zarejestrowanej formule wytwarzania.

W przypadku gdy formuła wytwarzania nie została dotychczas sprawdzona przez właściwe organy, urząd celny wywozu zleca audytorowi z właściwego organu zweryfikowanie ex-post formuły i tożsamości towarów.

Do celów tej metody sprawdzenia składu towarów niewymienionych w załączniku I do Traktatu, Państwa Członkowskie wprowadzają wcześniej procedurę, według której:

— skład towarów nie objętych załącznikiem I można sprawdzić weryfikując sprawozdania i szczególne dokumenty dotyczące produkcji,

— weryfikuje się, poprzez sprawdzenie dokumentów produkcyjnych przedsiębiorstwa, że wyprodukowane towary nieobjęte załącznikiem I są tymi samymi towarami, które zostały objęte zgłoszeniem wywozowym i formułą wytwarzania i które są przeznaczone na wywóz, oraz

— audytor właściwego organu może sprawdzić ex-post, czy wywożone towary zgadzają się z danym zgłoszeniem wywozowym, formułą wytwarzania i wyprodukowanymi towarami.

b) Dane przedsiębiorstwo musi przechowywać dokumenty dotyczące produkcji towarów nieobjętych załącznikiem I przez trzy lata od roku, w którym dokonano wywozu.

c) W przypadku gdy nie stosuje się procedury przewidzianej w pkt 3 lit. a), urząd celny wywozu musi pobrać reprezentatywne próbki, bez uszczerbku dla przepisów art. 16 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1520/2000.

▼**M6**

ZAŁĄCZNIK Ia

Wpisy, o których mowa w art. 10 ust. 5 akapit drugi:

— *W języku bułgarskim:* Взета проба

— *W języku hiszpańskim:* muestra recogida

— *W języku czeskim:* odebraný vzorek

— *W języku duńskim:* udtaget prøve

— *W języku niemieckim:* Probe gezogen

— *W języku estońskim:* võetud proov

— *W języku greckim:* ελήφθη δείγμα

— *W języku angielskim:* Sample taken

— *W języku francuskim:* échantillon prélevé

— *W języku włoskim:* campione prelevato

— *W języku łotewskim:* paraugs paņemts

— *W języku litewskim:* Bandinys paimtas

— *W języku węgierskim:* ellenőrzési mintavétel megtörtént

— *W języku maltańskim:* kampjun meħud

— *W języku niderlandzkim:* monster genomen

— *W języku polskim:* pobrana próbka

— *W języku portugalskim:* Amostra colhida

— *W języku rumuńskim:* Eşantion prelevat

— *W języku słowackim:* odobratá vzorka

— *W języku słoweńskim:* vzorec odvzet

— *W języku fińskim:* näyte otettu

— *W języku szwedzkim:* varuprov

▼**M6**

ZAŁĄCZNIK Ib

Wpisy, o których mowa w art. 10 ust. 6 lit. a):

— *W języku bułgarskim:*	Съответствие на резултатите от тестовете
— *W języku hiszpańskim:*	resultado del análisis conforme
— *W języku czeskim:*	výsledek analýzy je v souladu
— *W języku duńskim:*	analyseresultat i orden
— *W języku niemieckim:*	konformes Analyseergebnis
— *W języku estońskim:*	vastav analüüsitulemus
— *W języku greckim:*	αποτέλεσμα της ανάλυσης σύμφωνο
— *W języku angielskim:*	Results of tests conform
— *W języku francuskim:*	résultat d'analyse conforme
— *W języku włoskim:*	risultato di analisi conforme
— *W języku łotewskim:*	analīzes rezultāti atbilst
— *W języku litewskim:*	Tyrimų rezultatai atitinka eksporto deklaraciją
— *W języku węgierskim:*	ellenőrzési eredmény megfelelő
— *W języku maltańskim:*	riżultat ta'l-analiżi konformi
— *W języku niderlandzkim:*	analyseresultaat conform
— *W języku polskim:*	wynik analizy zgodny
— *W języku portugalskim:*	Resultado da análise conforme
— *W języku rumuńskim:*	Rezultatul analizelor – conform
— *W języku słowackim:*	výsledok testu je v súlade
— *W języku słoweńskim:*	rezultat analize je v skladu z/s
— *W języku fińskim:*	analyysin tulos yhtäpitävä
— *W języku szwedzkim:*	Analysresultatet överensstämmer med exportdeklarationen

▼**M6**

ZAŁĄCZNIK Ic

Wpisy, o których mowa w art. 10 ust. 7 akapit drugi:

— *W języku bułgarskim:* Искане за прилагане на член 10, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 2090/2002. Митническа служба за излизане или митническо бюро на получаване на контролното копие Т5:

— *W języku hiszpańskim:* Solicitud de aplicación del apartado 7 del artículo 10 del Reglamento (CE) nº 2090/2002. Oficina de aduana de salida o de destino del T5: …

— *W języku czeskim:* Žádost o použití čl. 10 odst. 7 nařízení (ES) č. 2090/2002. Identifikace celního úřadu výstupu nebo celního úřadu určení T 5:

— *W języku duńskim:* Anmodning om anvendelse af artikel 10, stk. 7, i forordning (EF) nr. 2090/2002. Identifikation af udgangstoldstedet eller bestemmelsestoldstedet for T5: …

— *W języku niemieckim:* Antrag auf Anwendung von Artikel 10 Absatz 7 der Verordnung (EG) Nr. 2090/2002. Identifizierung der Ausgangszollstelle oder der Bestimmungsstelle des Kontrollexemplars T5: …

— *W języku estońskim:* Määruse (EÜ) nr 2090/2002 artikli 10 lõike 7 kohaldamise taotlus. Väljumistolliasutus või tolliasutus, kuhu saadetakse kontrolleksemplar T5: …

— *W języku greckim:* Αίτηση εφαρμογής του άρθρου 10 παράγραφος 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2090/2002. Εξακρίβωση του τελω-νείου εξόδου ή του τελωνείου προορισμού του Τ5: …

— *W języku angielskim:* Request for application of Article 10(7) of Regulation (EC) No 2090/2002. Identity of the customs office of exit or customs office receiving the control copy T5: …

— *W języku francuskim:* Demande d'application de l'article 10, paragraphe 7, du règlement (CE) nº 2090/2002. Identification du bureau de douane de sortie ou de destination du T5: …

— *W języku włoskim:* Domanda di applicazione dell'articolo 10, paragrafo 7, del regolamento (CE) n. 2090/2002. Identificazione dell'ufficio doganale di uscita o di destinazione del T5: …

— *W języku łotewskim:* Pieprasījums piemērot Regulas (EK) Nr. 2090/2002 10. panta 7. punktu. Nobeiguma muitas punkta vai muitas punkta, kas saņem T5 kontroleksemplāru, identitāte: …

— *W języku litewskim:* Prašymas taikyti Reglamento (EB) Nr. 2090/2002 10 straipsnio 7 dalį. Išvykimo muitinės įstaiga arba įstaiga, kuriai išsiunčiamas T5 kontrolinis egzempliorius: …

— *W języku węgierskim:* A 2090/2002/EK rendelet 10. cikke (7) bekezdésének alkalmazására irányuló kérelem. A kilépési vámhivatal vagy a T5 ellenőrző példányt átvevő hivatal azonosítója:

— *W języku maltańskim:* Talba għall-applikazzjoni ta' l-Artikolu 10, paragrafu 7, tar-Regolament (KE) nru 2090/2002. Identifikazzjoni ta'l-uffiċċju tad-dwana tat-tluq jew talwasla tat-T5: …

— *W języku niderlandzkim:* Verzoek om toepassing van artikel 10, lid 7, van Verordening (EG) nr. 2090/2002. Identificatie van het kantoor van uitgang of van bestemming van de T5: …

— *W języku polskim:* Wniosek o stosowanie art. 10 ust. 7 rozporzadzenia (WE) nr 2090/2002. Identyfikacja urzędu celnego wyjścia lub przeznaczenia T5: …

▼**M6**

— *W języku portugalskim:*	Pedido de aplicação do n.º 7 do artigo 10.º do Regulamento (CE) n.º 2090/2002. Identificação da estância aduaneira de saída ou de destino do T5: …
— *W języku rumuńskim:*	erere de aplicare a articolului 10 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 2090/2002. Identitatea biroului vamal de ieşire sau a biroului vamal de destinaţie a exemplarului de control T5: …
— *W języku słowackim:*	Žiadost' o uplatňovanie článku 10 odsek 7 nariadenia (ES) č. 2090/2002. Identifikácia colného úradu výstupu alebo colného úradu určenia T5: …
— *W języku słoweńskim:*	Zahteva se uporaba člena 10, odstavka 7, Uredbe (ES) št. 2090/2002. Identifikacija carinskega urada izvoza ali namembnega kraja T5:
— *W języku fińskim:*	Asetuksen (EY) N:o 2090/2002 10 artiklan 7 kohdan soveltamista koskeva pyyntö. Poistumistullitoimipaikan tai toimipaikan, johon T5-valvontakappale toimitetaan, tunnistustiedot:
— *W języku szwedzkim:*	Begäran om tillämpning av artikel 10.7 i förordning (EG) nr 2090/2002. Uppgift om utfartstullkontor eller bestämmelsetullkontor enligt kontrollexemplaret T5: …

▼B

ZAŁĄCZNIK II

TABELA KORELACJI

Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (WE) nr 2221/95
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2	Artykuł 2
Artykuł 3	Artykuł 3
Artykuł 4	Artykuł 4
Artykuł 5	Artykuł 5
Artykuł 6	Artykuł 5a
Artykuł 7	Artykuł 6
Artykuł 8	Artykuł 7
Artykuł 9	Artykuł 8
Artykuł 10	Artykuł 9
Artykuł 11	Artykuł 9a
Artykuł 12	Artykuł 10
Artykuł 13	Artykuł 11

▼M4

ZAŁĄCZNIK III

ELEMENTY SPRAWOZDANIA ROCZNEGO NA MOCY ART. 11

1. **Przeprowadzanie kontroli w urzędach celnych wywozu**

▼M8

1.1. Liczba zgłoszeń wywozowych w podziale na sektory, przypadająca na urząd celny niewyłączony na mocy art. 2 przy obliczaniu minimalnej ilości kontroli. Jeżeli państwo członkowskie stosuje art. 3 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (EWG) nr 386/90, sprawozdanie podaje łączną liczbę zgłoszeń wywozowych przypadającą na sektor na terytorium tego państwa niewyłączoną na mocy art. 2 przy obliczaniu minimalnego wskaźnika kontroli.

▼M4

1.2 Wskazanie, czy zgłoszenia zostały wyłączone na mocy art. 2 ust. 2 lit. a), czy na mocy art. 2 ust. 2 lit. b).

▼M8

1.3. Liczba i odsetek kontroli bezpośrednich przeprowadzonych w danym sektorze przypadająca na urząd celny. Jeżeli państwo członkowskie stosuje art. 3 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (EWG) nr 386/90, sprawozdanie podaje łączną liczbę i odsetek kontroli bezpośrednich przeprowadzonych w każdym sektorze na terytorium tego państwa.

1.4. Pod warunkiem że ma to zastosowanie, wykaz urzędów celnych stosujących zmniejszone ilości kontroli na mocy art. 6 lit. c). Jeżeli państwo członkowskie stosuje art. 3 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (EWG) nr 386/90 oraz jeżeli stosuje art. 6 sprawozdanie podaje liczbę i odsetek kontroli bezpośrednich przeprowadzonych w każdym sektorze na każdy urząd celny określony w tym artykule.

▼M4

1.5 Liczba kontroli przypadająca na sektor, które doprowadziły do wykrycia nieprawidłowości, skutki finansowe wykrytych nieprawidłowości, jeżeli wielkość wnioskowanych refundacji przekracza 200 euro oraz, o ile ma to zastosowanie, numer referencyjny stosowany dla celów przekazywania informacji, o którym mowa w art. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 595/91 ([1]).

1.6 O ile ma to zastosowanie, aktualizacja dotycząca liczby nieprawidłowości, o których poinformowano Komisję we wcześniejszych sprawozdaniach rocznych.

1.7 Wnioskowana dla sektora wielkość refundacji zgłoszeń podlegających kontrolom bezpośrednim.

2. **Przeprowadzanie kontroli podmiany w urzędach celnych wyjścia**

▼M8

2.1. Liczba egzemplarzy kontrolnych T5 i równoważnych dokumentów przypadających na urząd celny wyjścia, w którym produkty, w odniesieniu do których wystąpiono o refundację, opuszczają obszar celny Wspólnoty, wyrażona jako:

a) liczba egzemplarzy kontrolnych T5 i równoważnych dokumentów, obejmujących wywozy poddane kontroli bezpośredniej w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 386/90;

b) liczba egzemplarzy kontrolnych T5 i równoważnych dokumentów, obejmujących zgłoszenia wywozowe, których nie poddano kontroli bezpośredniej w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 386/90;

c) całkowita liczba egzemplarzy kontrolnych T5 i równoważnych dokumentów.

2.2. Liczba i odsetek przeprowadzonych kontroli, w podziale na kontrole podmiany i szczegółowe kontrole podmiany, o których mowa w art. 10 ust. 2 i ust. 2a, przypadających na urząd celny wyjścia, w którym produkty, w odniesieniu do których wystąpiono o refundację, opuszczają obszar celny Wspólnoty.

([1]) Dz.U. L 67 z 14.3.1991, str. 11.

▼M8

2.3. Liczba egzemplarzy kontrolnych T5 i równoważnych dokumentów, w przypadku których plomby umieszczone przy wysyłce zostały zdjęte bez nadzoru celnego lub zostały naruszone, lub dla których nie zostało udzielone zwolnienie z obowiązku plombowania na mocy art. 357 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

_____

▼M4

2.5 Liczba kontroli podmiany, o których mowa w art. 10 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, które doprowadziły do wykrycia nieprawidłowości, wykryte skutki finansowe nieprawidłowości przekraczające wartość refundacji 200 euro, oraz, o ile ma to zastosowanie, numer referencyjny stosowany dla celów przekazywania informacji, o którym mowa w art. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 595/91.

Liczba szczegółowych kontroli podmiany, o których mowa w art. 10 ust. 2a niniejszego rozporządzenia, które doprowadziły do wykrycia nieprawidłowości, wykryte skutki finansowe nieprawidłowości przekraczające wartość refundacji 200 euro, oraz, o ile ma to zastosowanie, numer referencyjny stosowany dla celów przekazywania informacji, o którym mowa w art. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 595/91.

2.6 O ile ma to zastosowanie, aktualizacja dotycząca liczby nieprawidłowości, o których poinformowano Komisję w poprzednim sprawozdaniu rocznym.

2.7 Informacje o tym, w jakim stopniu urzędy celne wyjścia stosowały art. 10 ust. 7 niniejszego rozporządzenia oraz o tym, jakie informacje otrzymano od zainteresowanych agencji płatniczych.

▼M8

2.8. Na rok 2008 państwa członkowskie podają, w jaki sposób oblicza się wskaźnik kontroli na mocy art. 10 ust. 2 i ust. 2a.

▼M4

3. **Procedury selekcji produktów poddawanych kontroli bezpośredniej**

▼M8

3.1. Opis procedur stosowanych przy wyborze przesyłek, które mają zostać poddane kontrolom bezpośrednim, kontrolom podmiany i szczegółowym kontrolom podmiany oraz skuteczności tych procedur.

▼M4

4. **Modyfikacje systemu lub strategii oceny ryzyka**

Informacje w pkt 4.1 powinno podać Państwo Członkowskie stosujące analizę ryzyka zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 386/90.

4.1 Opis wszelkich zmian dotyczących środków, o których poinformowano Komisję na mocy art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 3122/94 ([1]).

5. **Szczegółowe informacje dotyczące systemów selekcji oraz analizy ryzyka**

Informacje w punktach 5.1–5.4 powinno podać Państwo Członkowskie stosujące analizę ryzyka zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 3122/94. Informacje przedkłada się wyłącznie, jeśli od chwili złożenia ostatniego sprawozdania wprowadzone zostały zmiany.

Informacje w punkcie 5.5 powinno podać Państwo Członkowskie niestosujące analizy ryzyka zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 3122/94.

5.1 O ile ma to zastosowanie, opis jednolitego systemu rejestracji oceniania poziomów ryzyka związanych z każdą wysyłką.

5.2 Opis odstępów czasu między ocenami okresowymi oraz szacowanego ryzyka.

5.3 Opis systemu monitorowania i informacji zwrotnej w celu zapewnienia przeprowadzenia planowanych kontroli lub zadowalających powodów dla odstąpienia od przeprowadzenia kontroli.

5.4 Jeżeli nie przeprowadzono przeglądu lub oceny ryzyka (patrz: pkt 5.2) dla ostatnich okresów sprawozdawczych, wyjaśnienie, dlaczego istniejąca ocena

([1]) Dz.U. L 330 z 21.12.1994, str. 31.

▼M4

nadal pozostaje najwłaściwszym środkiem dla zapewnienia skuteczności kontroli bezpośrednich.

5.5 Jeżeli nie stosuje się analizy ryzyka zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 3122/94, wyjaśnienie, dlaczego istniejący system kontroli nadal pozostaje najwłaściwszym środkiem dla zapewnienia skuteczności kontroli bezpośrednich.

6. **Koordynacja z rozporządzeniem (EWG) nr 4045/89**

6.1 Opis działań na mocy art. 5 rozporządzenia (EWG) nr 386/90, które zostały podjęte w celu udoskonalenia koordynacji z rozporządzeniem (EWG) nr 4045/89.

7. **Trudności związane ze stosowaniem rozporządzenia (EWG) nr 386/90 i niniejszego rozporządzenia**

7.1 Opis wszelkich trudności związanych ze stosowaniem rozporządzenia (EWG) nr 386/90 lub niniejszego rozporządzenia oraz działań podjętych w celu pokonania tych trudności lub propozycji takich działań.

8. **Ocena przeprowadzonych kontroli**

8.1 Ocena stwierdzająca, czy kontrole zostały przeprowadzone w sposób zadowalający.

8.2 Stwierdzenie, czy jednostka certyfikująca, o której mowa w art. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1663/95 ([1]), przedstawiła w swoim ostatnim sprawozdaniu jakiekolwiek opinie dotyczące przeprowadzenia kontroli bezpośrednich i kontroli podmiany, na mocy art. 3 ust. 1 tego rozporządzenia, oraz wskazanie gdzie znajdują się one w sprawozdaniu (rozdział, strona, itp.). Jeżeli sprawozdanie zawiera zalecenia dotyczące poprawy systemu kontroli bezpośrednich i podmiany, określenie środków wdrożonych w celu udoskonalenia systemu.

8.3 Państwa Członkowskie, które w momencie opracowywania sprawozdania rocznego nie wdrożyły jeszcze środków w rozumieniu punktu 8.2., przedkładają wymienione informacje w terminie do 31 lipca roku, w którym przedkładane jest sprawozdanie roczne.

9. **Propozycje mające na celu udoskonalenie systemu**

9.1 O ile zastosowane, propozycje mające na celu udoskonalenia dotyczące stosowania rozporządzenia lub w samym rozporządzeniu.

▼M5

_____

([1]) Dz.U. L 158 z 8.7.1995, str. 6.